U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **H. D.**, zastoupená Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, č. j. OAM-235/ZA-ZA11-ZA15-2017, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 9. 2017, č. j. 60 Az 43/2017 – 32,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a to z důvodu nepřípustnosti žádosti podle § 10a odst. 1 písm. b) tohoto zákona, neboť státem příslušným pro posouzení žádosti je Litevská republika.

[2] Při posouzení věci vycházel krajský soud z následujících skutečností. Žalobkyně pochází z Doněcka na východní Ukrajině, v důsledku války ztratila domov. Dne 31. 1. 2017 bylo žalobkyni vydáno v Kyjevě Litevskou republikou schengenské vízum s platností od 20. 2. 2017 do 21. 3. 2017. Na základě tohoto víza přicestovala do České republiky, dne 23. 3. 2017 zde požádala o mezinárodní ochranu. Přímé příbuzné žalobkyně v České republice nemá, žije zde pouze její tchýně na základě povolení k dlouhodobému pobytu.

[3] Na základě uvedených skutečností dospěl krajský soud k závěru, že státem příslušným k vedení řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany je podle článku 12 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (dále jen Nařízení) je Litva, přičemž nejsou dány podmínky pro přenesení příslušnosti podle čl. 17 Nařízení. Rozhodnutí žalovaného proto posoudil jako zákonné.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písmeno a) a d) s. ř. s. Konkrétně namítala, že se soud dostatečně nevypořádal s možností aplikace čl. 17 Nařízení a že ani žalovaný dostatečně nevysvětlil, proč při rozhodování o žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany nevyužil svoje diskreční oprávnění k přenesení působnosti na Českou republiku. Navrhla proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Důvody přijatelnosti kasační stížnosti stěžovatelka neuvedla.

[5] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[6] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

[7] V projednávané věci stěžovatelka nedefinovala žádnou zásadní právní otázku, která by svým významem podstatně přesahovala její vlastní zájmy a kterou by měl Nejvyšší správní soud pojednat v zájmu sjednocování judikatury; takováto otázka soudu nevyplynula ani z výše popsaného skutkového stavu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a) odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[8] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 17. ledna 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu